

1927-03-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 80

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenborg 17. 3. 27

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 80

Kære Augustaller. Tak for Dit brev. Blev jeg nok kunne svare på det. Så meget kan jeg dog nok sige, at vi vist grundten er godt enige, og bevarligt heder, siger i, at det kan være det svært at finde ord, for det jeg mener, i alt fald for mig.

Bejtrups udgave af Eys. Vortorpark: fra 1839-60 har jeg ikke, men derimod 3 bind, som kaldes "Søndags-Bog". Den ligger vist forud for Vortorpark og prædikener i den er så lange, så jeg kun er kommet igennem 1 eller 2, så har jeg ikke været mig på flere, der var så meget mere rationalistiske, som ikke kom mig ind, men så var der også et afsnit som var dybt. Så mener jeg, at jeg skulde have hans ordte prædikener, men kan ikke finde dem, men skam, at tale om. De var korte nok, og har 1 og 2 del af Søndagsbøger, noter, mangle jeg, men salene, 2. Søj. Menen hvor kan vi finde i den fandt jeg i et udvalg af hans salene, tak for den. Mener du skrive om pastor Hoff's bud, så er det jo vidunderligt hvad vi har fået oplyst efter den tid, først ved Grundtvig, og så oplyst hvor det passer, at det netop er Kristus vi behøver. Men endda kender vi ham vel dærligt nok, som du siger. Prøvs der så mange vi se udenom dækh og natur? Jeg følger så dærligt med. Og tak for "Alle minskede skal være hos dig" den står i salene udvalg, "Salene og aandelige sang". Gud skal have det melodi til den, så man kunde have den at nyde. Jeg synes det er underligt at du skriver om "ham selv" og så fortæller du ikke talen om ordens form eller tros led. Men der må jo altid være nogle, for Rindem, i R." der støder sig på et eller flere led selv om de mener at have ham selv. Om det er jomfru, firdelen de ikke kan forstå? (Der er jo ingen der forlanger at vi skal forstå, det er jo tro der oplyses om) og tro at det er sådan, at have tro, tillid til Gud, det er underligt, at det falder nogle så svært, det er vist det, at de vil forstå. Jeg har en forretningsliste af, at kristen, dommen, ikke er helt så alene, en antistodten, for venskaben, som den var i forrige århundrede, og jeg kunde tænke mig, at det ligger i, at venskaben er næst så langt ind i naturen = undersøgelse, så den undres i den grad over alt, så den fortæller, at den fortæller ingen ting uden måske at Gud er så ud over al forståelse, så det i loka så svært at tro det kristne vidunder, vi går jo blandt vidunder over vidunder til dagligt. Men du fortæller hvad jeg mener. Vidskaben fortæller, at viden rækker i alle retninger til de næste spørgsmål

og at vi har brug for tro. Nu lader jeg blot dem altsaa i alle troen ligge, og saa er
der saa uheldig prædiker der lader led af troen ligge. Der er næsten endnu ikke bleven
saa vise paa de i hundrede i til daglig, ja i, saa de begynder, at fornuften, vor er
meget lille, og at det er tro Gud har brug for. Men alt dette er næsten det bare fantasi,
det er bare saa tæt naar sadame vil uglede andre. At Du er langt videre i til
ejendomme end jeg, det har jeg længe vidst, men jeg forstår Dig dog godt, og nu er "student
Lambert" de kommet til skelsår og alder. — Den gl. strid mellem Norge og
Sjællandskendelse kendt jeg. Ikke til. Nu har jeg fundet noget om indvandreren i Hjørring
skole bladet, og det er meget interessant, netop fordi Indvandreren synes at være og Du
mener jo at Indien og Nord har berøringspunkter. Det har Du vel fra Grønstrøms? og
saa kan Du tro, at i timen inde, liden liden nok berørelsen ind i det rette øvre.
Men det er rigtignok en mærkelig tid fordi store muligheder er begyndt paa.
Du syntes om Laubs jordskælv. If var det være ikke under, influença i men det
var vel saaledes det, at han, mennesket var i det mindste, men Gud, var tak
til ham. If var ogsaa glad ved Clausens tale over Koen, Mourad Frederiksen, for
det var i det om hende, skønt der havde været sig. Ligeledes at det er meget godt, men
det var Gud. Og det altid var sådan, ind begynder. If er nu saa ved
paa, at om Du havde kendt Laub nærmere, og var kommen sammen
anstodt, så havde I passet udmærket sammen, der var sikkert
meget I så end paa. Tank! jeg har fået Skat Rørdams oversættelse af nye
testamente til minde om Laub. To tykke skindbundne bøger hvor for
i den ene side, til The Organist Thomas Laub fra hans gode ven Skat Rørdam.
Tag imid til takke ind dette underlige brev. Menneskene er så forskellige;
men som Laub siges om de i det er godt de er det. Blevet kaldet for
Den kongelige Jakobus Skovgaard.

If vilde gerne begynde til et par mindeord om Laub, som jeg paa opfordring forsøgte
at sætte sammen, men ogsaa. Der var da ogsaa tale nok, den lille sangsten.
Du kan smide det i kasketen, når du har læst det, eller ikke læst det.

De kan smide det i kasketen, når du har læst det, eller ikke læst det.

Ø 1883 traf jeg Laub. - Om og han fik straks fat i mig. Jeg opfatter ham som en stor og ejendommelig opfatter. Til daglig holder jeg af at gå tidligt til ro, men med ham kunde jeg ved bergetid spadsere op og ned ad gaderne og lytte og spørge. Det var mig nytt. Ikke ret mange gange, men de havde betydning, for jeg fik tillid til Laub. I min egen verden havde jeg mistet Faders syn at bygge på, der kunde jeg selv se, i hans verden havde jeg vel min egen smag; nogen musste brødt jeg mig om, anden var mig lysegyldig, jeg er dog kens en publikummer. Men noget havde Laub og jeg tilfælles, kærligheden til gammel kunst og hvor på et område vilde vi drøge den mest mulige mytke af den, og kængte den brudte forbindelse. (dette har jeg dog først senere opdaget for mit eget vedkommende). For i alt fald i den engelske kunsts verden er der sluttet noget i stykker efter at maskinene er trædt i håndens sted på så mange områder. Og dog har der altid været et spørgsmålstegn med i spillet. Det ligger i, at jeg i arkitektu- teren har set varmhjertede og forstændige mænd, udmærkede kunstnere tage fejl hvor det gjaldt om at bevare gammel arkitektur, i den tro, at de bevarer når de rekonstruerede. Men i Musikens verden er det ikke nær så forlyst, for så længe de gamle noter existerer er kilden jo uerøst og altid til rådighed at se af. Og kilderne, gamle tidens musik og kunst, det er gode at se af. Jeg ved nok, at der er sagt, at kunde vi få alt det gamle brændt, så vi frit, uden at de tilbage kunde virke kunst efter nutidens behov, ens egen tids behov, først på vil nutidskunst trives. Men på det punkt øfde vi enighed, at det er bundt for ikke at sige nödvendigt, at skape sitore eller ije på det ypperste som kunsten i den eller den retning har nået. Det gjorde Laub, og jeg tror, at om er de fleste musikkyndige enige om, at han gjorde det godt. Jeg ved, at han satte sin remote ideelle stræben ind derpå, al sin kraft, og det, ikke for at blive den store, men for at tjene de mange, for at tilfreds-